

11 So het Jesta dan met die oudstes van Gilead saamgegaan, en die volk het hom as hoof en aanvoerder oor hulle aangestel, en Jesta het al sy woorde voor die aangesig van die HERE in Mísipa gespreek.

12 Toe stuur Jesta boodskappers na die koning van die kinders van Ammon om te vra: Wat het ek met u te doen, dat u na my kom om teen my land te veg?

13 En die koning van die kinders van Ammon sê vir die boodskappers van Jesta: Israel het my land geneem toe hy opgetrek het uit Egipte, van die Arnon af tot by die Jabbok en tot by die Jordaan; gee dit dan nou in vrede terug.

14 En Jesta het nog weer boodskappers gestuur na die koning van die kinders van Ammon

15 en vir hom gesê: So sê Jesta: Israel het die land van Moab en die land van die kinders van Ammon nie geneem nie.

16 Want Israel het toe hy uit Egipte opgetrek het deur die woestyn gegaan tot by die Skellsee en het by Kades gekom.

17 En Israel het boodskappers gestuur na die koning van Edom om te sê: Laat my tog deur u land trek; maar die koning van Edom het geen gehoor gegee nie; en na die koning van Moab het hy gestuur, maar hy wou ook nie. Daarom het Israel in Kades gebly.

18 Verder het hy deur die woestyn gegaan en om die land van Edom en die land van Moab getrek en gekom aan die oostekant van die land van Moab; en hulle het laer opgeslaan oorkant die Arnon; maar nie in die gebied van Moab ingekom nie, want die Arnon is die grens van Moab.

19 Daarop het Israel boodskappers gestuur na Sihon, die koning van die Amorie, die koning van Hesbon, en Israel het vir hom gesê: Laat ons tog deur u land trek na my plek toe.

20 Maar Sihon het Israel nie vertrou om deur sy gebied te trek nie, en Sihon het al sy manskappe versamel, en hulle het laer opgeslaan in Jahas en teen Israel geveg.

21 Maar die HERE, die God van Israel, het Sihon en sy hele volk in die hand van Israel gegee, en dié het hulle verslaan; sodat Israel die hele land van die Amorie, die inwoners van daardie land, in besit geneem het.

22 En hulle het die hele grondgebied

van die Amorie, van die Arnon af tot by die Jabbok en van die woestyn af tot by die Jordaan, in besit geneem.

23 So het die HERE, die God van Israel, dan die Amorie te voor sy volk Israel uit verdrywe, en wil u dit in besit neem?

24 Sal u dit nie in besit neem wat u god Kamos u as 'n besitting gee, en óns alles wat die HERE onse God voor ons uit verdrywe, in besit neem nie?

25 En is u nou soveel beter as Balak, die seun van Sippor, die koning van Moab? Het hy ooit met Israel getwis, of ooit teen hulle geveg?

26 Terwyl Israel in Hesbon met sy onderhorige plekke en in Aroër met sy onderhorige plekke en in al die stede wat langs die Arnon lê, drie honderd jaar lank gewoon het, waarom het julle dit dan nie in dié tyd ontset nie?

27 So het ek dan nie teen u gesondig nie, maar ú handel so sleg met my om teen my oorlog te maak. Mag die HERE, die Regter, vandag oordeel tussen die kinders van Israel en die kinders van Ammon!

28 Maar die koning van die kinders van Ammon het nie geluister na die woorde van Jesta wat hy hom laat weet het nie.

29 Toe het die Gees van die HERE op Jesta gekom, en hy het oorgetrek na Gilead en Manasse en verder deur na Míspe in Gilead; en van Míspe in Gilead het hy deurgetrek na die kinders van Ammon.

30 En Jesta het aan die HERE 'n gelofte gedoen en gesê: As U werklik die kinders van Ammon in my hand gee,

31 dan sal wat uitgaan, wat uit die deure van my huis uitgaan my tegemoet, as ek in vrede terugkom van die kinders van Ammon, aan die HERE behoort, en ek sal dit as 'n brandoffer bring.

32 Daarop het Jesta deurgetrek na die kinders van Ammon om teen hulle te veg, en die HERE het hulle in sy hand gegee.

33 En hy het hulle verslaan van Aroër af in die rigting na Minni, twintig stede, en tot by Abel-Kerámim, 'n baie groot slag; sodat die kinders van Ammon verneder is voor die kinders van Israel.

34 En toe Jesta na Mísipa, na sy huis kom, gaan sy dogter juis uit hom tegemoet met tamboerneyne en koordanse; en sy was die enigste kind: hy het geen seun of dogter buiten haar gehad nie.

35 En net toe hy haar sien, skeur hy sy

klere en sê: Ag, my dogter, jy druk my heeltemal neer, en jy stort my in die ongeluk! Want ek het my mond geopen teenoor die HERE, en ek kan nie terugtrek nie.

36 En sy antwoord hom: My vader, as u u mond geopen het teenoor die HERE, maak met my soos uit u mond uitgegaan het nadat die HERE u volkome wraak verskaf het op u vyande, op die kinders van Ammon.

37 Verder het sy vir haar vader gesê: Laat dit my toegestaan word: laat my twee maande vry, dat ek kan weggaan en afdaal na die berge en my maagdelike staat beween, ek en my vriendinne.

38 En hy sê: Gaan! En hy het haar vir twee maande laat gaan. Sy het toe weggegaan met haar vriendinne en haar maagdelike staat beween op die berge.

39 En aan die end van twee maande het sy na haar vader teruggekom, en hy het die gelofte wat deur hom gedoen is, aan haar voltrek; en sy het nooit 'n man beken nie. En dit het 'n gewoonte geword in Israel

40 dat die dogters van Israel jaar vir jaar heengaan om die dogter van Jesta, die Gileadiet, te besing, vier dae in die jaar.

Die ongegronde verset van die Efraimiete teen Jesta word swaar gestraf.

12 EN die manne van Efraim is saamgeroep en het oorgetrek na Safon toe en vir Jesta gesê: Waarom het u deurgetrek om teen die kinders van Ammon te veg en óns nie geroep om saam met u te trek nie? Ons sal u huis bo-op u met vuur verbrand.

2 Maar Jesta sê vir hulle: Ek en my volk het 'n hewige twis met die kinders van Ammon gehad, en ek het julle opgeroep, maar julle het my nie uit hulle hand verlos nie.

3 En toe ek sien dat jy nie help nie, het ek my lewe gewaag en deurgetrek na die kinders van Ammon; en die HERE het hulle in my hand gegee. Waarom het julle dan vandag teen my opgetrek om teen my oorlog te maak?

4 Daarop versamel Jesta al die manne van Gilead om teen Efraim te veg; en die manne van Gilead het Efraim verslaan, omdat hulle gesê het: Julle, Gileadiet, is vlugtlinge van Efraim, onder Efraim en onder Manasse.

5 En Gilead het die Efraimiete van die Jordaan-driwwe afgesny; en as die vlugtlinge van Efraim sê: Ek wil deurgaen—dan vra die manne van Gilead vir hom: Is jy 'n Efraimiet? As hy sê: Nee,

6 dan vra hulle hom: Sê bietjie: Sjöbbolet! En as hy sê: Sjöbbolet! en nie ag gee om dit reg uit te spreek nie, dan gryp hulle hom en maak hom by die Jordaan-driwwe dood. So het daar dan in dié tyd van Efraim twee en veertig duisend man geval.

7 En Jesta het Israel ses jaar lank gerig; en Jesta, die Gileadiet, het gesterwe en is begrawe in een van die stede van Gilead.

Ebsan, Elon en Abdon is rigters.

8 EN ná hom het Ebsan, uit Betlehem, Israel gerig.

9 En hy het dertig seuns gehad, en dertig dogters het hy uitgethuwelik en van buite af dertig dogters vir sy seuns ingebring; en hy het Israel sewe jaar lank gerig.

10 En Ebsan het gesterwe en is begrawe in Betlehem.

11 En ná hom het Elon, die Sebuloniet, Israel gerig; en hy het Israel tien jaar lank gerig.

12 En Elon, die Sebuloniet, het gesterwe en is begrawe in Ajalon, in die land van Sebulon.

13 En ná hom het Abdon, die seun van Hillel, die Pireatoniet, Israel gerig.

14 En hy het veertig seuns en dertig kleinseuns gehad wat gery het op sewentig jong esels; en hy het Israel agt jaar lank gerig.

15 En Abdon, die seun van Hillel, die Pireatoniet, het gesterwe en is begrawe in Pireaton, in die land van Efraim, op die gebergte van die Amalekiete.

Israel oorgelewer aan die Filistyne. Geboorte van Simson.

13 EN toe die kinders van Israel weer doen wat verkeerd was in die oë van die HERE, het die HERE hulle oorgegee in die hand van die Filistyne, veertig jaar lank.

2 En daar was 'n man uit Sórea, uit die geslag van die Daniete, met die naam van Manóag; en sy vrou was onvrugbaar en het geen kinders gehad nie.